

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์กระบี่ อ.เมือง จ.กระบี่ ๘๑๐๐ โทร ๐๙๓-๕๗๕๖๐๑๗

ที่ กษ ๐๖๐๕.๓๑/๐๙๗

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอส่งรายงานผลความสำเร็จตามแผนปฏิบัติการ (Action Plan) สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ รอบที่ ๑/๒๕๖๙
เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์

ตามหนังสือที่ กษ ๐๖๐๕/ว๑๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ขอให้ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยฯ หรือผู้แทน เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ของจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสนับสนุนการดำเนินงาน จัดทำรายงานการดำเนินการขับเคลื่อนตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-C) และจัดทำรายงานความสำเร็จตามแผนปฏิบัติการ Action Plan รอบที่ ๑/๒๕๖๙ (ตุลาคม ๒๕๖๘ – มีนาคม ๒๕๖๙) เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-C) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ นั้น

ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์กระบี่ ได้ดำเนินการจัดทำรายงานแผนปฏิบัติการ (Action plan) รอบที่ ๑/๒๕๖๙ ตามรายงานที่แนบมาพร้อมนี้เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายถาวร นกทวี)

เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์กระบี่

รายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ รอบ ๑/๒๕๖๙

หน่วยงาน ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์กระบี่

ลำดับ	ผลการดำเนินงาน	ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	รูปถ่ายกิจกรรม
๑	การบูรณาการร่วมกับ หน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ ด้านการพัฒนาพันธุ์สัตว์ หรือ การจัดการฟาร์ม หรือ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี หรือ อื่นๆ การขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ DLD-C ร่วมกับหน่วยงาน หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๑. การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ๒. การวางแผนการผลิตสัตว์ ๓. การวิเคราะห์การตลาด ๔. การมอบองค์ความรู้ด้านการผลิตสัตว์ และสุขภาพสัตว์ ๕. การปฏิบัติจริง ๖. การติดตามผลความสำเร็จของโครงการ	๑. การจัดหาพันธุ์สัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงในพื้นที่ให้ คงทนต่อโรค ทนอากาศ และได้ราคาดี ๒. การตลาดโคในพื้นที่ยังพัฒนาได้ค่อนข้างยาก ๓. ความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานฟาร์มของเกษตรกร อาจจะยังไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่	๑. รวมกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ให้ได้มากที่สุดเพื่อ ส่งเสริมการเลี้ยงโคในพื้นที่เพื่อให้สามารถ ต่อรองการตลาดในอนาคตกับพ่อค้าคนกลางได้ ๒. สร้างความเข้าใจเรื่องมาตรฐานฟาร์มให้แก่ เกษตรกรในพื้นที่มากขึ้น โดยอาจเริ่มจาก เกษตรกรในเครือข่ายสัตว์พันธุ์ดีกรมปศุสัตว์	
๒	การบูรณาการร่วมกับ หน่วยงานอื่น ด้านการพัฒนาพันธุ์สัตว์ หรือ การจัดการฟาร์ม หรือ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี หรือ อื่นๆ	๑. การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ๒. การวางแผนการผลิตสัตว์ตามพื้นที่ ๓. การหาอาชีพเสริมในท้องถิ่น ๔. การติดตามผลความสำเร็จของโครงการ	๑. เกษตรกรในพื้นที่ที่มีความต้องการประกอบอาชีพเสริมนอกจาก การปลูกปาล์มในพื้นที่ แต่ยังไม่สามารถค้นพบอาชีพเสริมที่ ตอบโจทย์ ๒. การเลี้ยงไก่ไข่ในจังหวัดกระบี่ อาจมีปัญหาในการเลี้ยงจาก สภาพอากาศร้อนชื้น ที่ส่งผลต่อการไข่ของไก่ ๓. การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยอิสระในรั้วบ้าน มีปัญหาจากสัตว์ พาหะที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น หนู สุนัข	๑. ต้องมีการติดตามเกษตรกรในพื้นที่สำหรับ อาชีพเสริมที่เลือกเสริมที่เลือก ๒. เกษตรกรที่สนใจเลี้ยงไก่ไข่ต้องทำความเข้าใจ ในสภาพอากาศและสภาพแวดล้อมในการเลี้ยง ไก่ไข่ในพื้นที่ตนเองให้ดี เพื่อผลผลิตสูงสุด	
๓	การบูรณาการร่วมกับ สถานศึกษา หรือ ภาคเอกชน ด้านการพัฒนาพันธุ์สัตว์ หรือ การจัดการฟาร์ม หรือ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี หรือ อื่นๆ	๑. การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ๒. การมอบองค์ความรู้แก่ผู้เยี่ยมชมบูธ ๓. การมอบองค์ความรู้แก่นักศึกษาฝึกงาน	๑. การประชาสัมพันธ์งานอาจจะค่อนข้างน้อย ทำให้บุคคลทั่วไป มาเดินงานน้อย ส่งผลให้นิทรรศการมีคนมาเยี่ยมชมน้อย	๑. การประชาสัมพันธ์อาจต้องช่วยประชาสัมพันธ์ เพิ่มเติม เช่น การแชร์ในเพจเฟสบุค ๒. หากกิจกรรมที่น่าสนใจเพิ่มเติมเพื่อดึงดูด คนเยี่ยมชมนิทรรศการ เช่น การป้อนหญ้าแพะ	
๔	การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ หรือ หน่วยงานอื่นๆ หรือ ภาคเอกชน ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ การให้ความรู้ด้านพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น การขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์	๑. การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ๒. การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านความ หลากหลายทางชีวภาพของสัตว์แต่ละชนิด ๓. การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน ๔. การติดตามผลสำเร็จของโครงการสู่ งานวิจัย	๑. การขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์จะต้องใช้สัตว์พันธุ์ดีเต็มวัยไม่ต่ำกว่า ๑๒๐ ตัว ทำให้บางครั้งการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์อย่างเป็นทางการ ทำได้ค่อนข้างน้อยเนื่องจากปริมาณสัตว์ไม่เพียงพอ ๒. การวัดสัณฐานของสัตว์แต่ละประเภทแตกต่างกัน ต้องทำความเข้าใจ ในแต่ละประเภทสัตว์ให้เป็นอย่างดี	๑. ควรมีความร่วมมือกับหน่วยงานสำนัก หรือในกรม รวมทั้งเกษตรกรฟาร์มเครือข่ายสัตว์ พันธุ์ดีและเกษตรกรทั่วไป ในการสำรวจสัตว์ และเก็บข้อมูลแต่ละประเภทที่ต้องการแต่ละ ประเภทสัตว์ที่ต้องการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์ ๒. ควรหาผู้เชี่ยวชาญหรือปราชญ์ชาวบ้านมาช่วย ในการจำแนกสัตว์	

<p>๕</p>	<p>การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ หรือ หน่วยงานอื่นๆ หรือ ภาคเอกชน พัฒนาและสนับสนุนเครือข่ายสัตว์พันธุ์กรมปศุสัตว์ หรือ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี</p>	<p>๑. การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ในการติดตามงานฟาร์มเครือข่ายฯ ๒. การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกร ในฟาร์มเครือข่ายฯ ๓. การขึ้นทะเบียนฟาร์มเครือข่ายใหม่ ๔. การดำเนินแผนการปฏิบัติงาน ๕. การสร้างความรับรู้ให้แก่เกษตรกร ๖. การแนะนำ การสนับสนุน ช่วยเหลือ เกษตรกรด้านการเก็บข้อมูล เช่น บันทึก ในฟาร์ม หรือใช้โปรแกรม E-breeding ของสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์</p>	<p>๑. เกษตรกรอยากได้พันธุ์พ่อ-แม่พันธุ์แพะ แต่มีไม่เพียงพอ ๒. เกษตรกรเครือข่ายอยากให้คุณย่า ช่วยเหลือมากกว่านี้ เช่น การเข้าทำวัคซีนในฟาร์ม การทดสอบโรคต่างๆ ๓. ราคาตลาดของสินค้าปศุสัตว์ไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้เกษตรกร ไม่มีแรงจูงใจในการเลี้ยงสัตว์เพิ่ม</p>	<p>๑. แบ่งปันพ่อ-แม่พันธุ์จากเกษตรกรในฟาร์มเครือข่าย ด้วยกันทำให้สร้างความเข้มแข็งของฟาร์มเครือข่ายฯ ๒. พุดคุยกับเกษตรกรให้มากขึ้น เช่น ให้คำแนะนำ การทำวัคซีนหรือให้คำปรึกษาในด้านสุขภาพสัตว์ ๓. ช่วยเกษตรกรในฟาร์มเครือข่ายฯ ในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ ในเรื่องที่เห็นควรว่าจำเป็น และมีประโยชน์แก่เกษตรกร</p>	
----------	---	--	--	---	--